

Gürhan GÜRSER
STDM Aktivisti

Benim Güzel Kardeşim

“Beni hor görme kardeşim

Sen altındın ben tunç muyum

Aynı vardan var olmuşuz

Sen gümüşsün ben saç mıyım”

Aşık Veysel

İyi insan olmanın hikâyesidir bu metin. İyi vatandaş olmanın feneridir bu satırlar. Fertler tek tek mükemmelleşmedikçe toplumlar mükemmelleşmez. Bu yüzden var olan bütün değerlerin ortaya konulması ve yaşatılması icap eder.

Milli ve manevi değerlerimiz benimseyip baş tacı yapacak ve bunları yaşamlarının her anında uygulayabilecek olan çalışmaların bütünüdür Değerler Eğitimi.

Doğruluğun dürüstlüğü türküsünü: “Cümleler doğrudur sen doğru isen / Doğruluk bulunmaz sen eğri isen” diyen Yunus’tan aldık biz. “Onurunla, kimliğinle ve beyninle yaşayacaksın. Üreteceksin, seveceksin, sevilleceksin, inançlarının arkasında duracaksın, Sevgilerin karşılıksız, yardımların gizli olacak. Seni attan, ottan ayıran özelliğin farkına vara-

caksın. Çünkü sen insansın” diye haykıran Müjdat Gezen aslında insan olmanın erdemine işaret ediyor.

Vefanın sadece İstanbul’da bir semt olmadığını bileceksin. Seni sen eden, seni var eden onca şeye vefa göstereceksin. Adın gibi bileceksin hem de. Tarihine sahip çıkacaksın. Sen tarihine sahip çıkmazsan başkaları gelip senin tarihini yazacaktır. Dede Korkut’u bileceksin, Yunus Emre’yi, Mevlana’yı, Hoca Nasrettin’i, Dadaloğlu’nu, Fuzuli’yi ve Ulu Önder Atatürk’ü...

Şehitlerini bileceksin “Öp de geçsin anam” diyen şehidini. Ölmeden evvel almış olduğu kurşun yarasını anlatırken annesine “Küçükken düştüğümde dizlerim kanardı” ve sen beni çağırıp “Gel evladım öpeyim de geçsin” derdin. Şimdi hain

bir kurşun bana isabet etti. “Öp de geçsin anam” diyen şehidi hatırla. İşte sen, o anayı ve onun şehit olan oğlunu bileceksin.

“Ne varsa sende bende

Aynı varlık her bedende

Yarın mezara girende

Sen toksun da be aç mıyım”

İnsan nimettir böyle bileceksin. Kalp taşıyor çünkü. Kalpte de yaratılana duyulan aşk gizlidir. Bunu öğreneceksin. Bak sana Profesör Üstün Dökmen’den bir şey anlatayım nimet üzerine: “Yere düşen ekmeğin üstüne basan insan görmedim ama yere düşen insanı tekmeleyen çok kişi gördüm diyor...

Saygılı olma hakkındaki kusurlarımızı söyle anlatıyor: Birbirimize saygılı olma konusunda üç tip temel hatamız var... Avrupa’da yaşayan vatandaşlarımız, orada yerlere çöp atmıyor ama Kapıkule’den girer girmez yerlere tükürmeye, çöp atmaya başlıyor. Niye burada böyle yapıyorsun diye sorulduğunda, herkes böyle yapıyor diyor. Kendi fikri olmayan insanın duruma göre hareket etmesidir bu!

İkinci hatamız, keyfimize göre davranmak. Keyfimiz yerindeyse eve girerken “merhaba millet” diyoruz, değilse surat asıyoruz. Oysa keyfimiz yerinde olsun olmasın insanlara saygılı davranmak zorundayız. Üçüncü hata, adama göre davranmamız. Karşımızdaki adam iri yarıysa, “buyur abi”, diyoruz, ufak tefekse, “ne var lan!” diyoruz. Oysa ki insanların onuru birbirine eşittir. Diyorum ki, yerdeki ekmeğe saygılı olma konusunda ülkemde mutabakat var, kimse basmaz, ayağıyla dürtüklemeyi ya da öper, koyar bir kenara. Ekmek nimettir kabul, peki insan nimet değil mi?”

**“Kimi molla kimi derviş
Allah bize neler vermiş
Kimi arı çiçek dermiş
Sen balsın da ben cec miyim”**

Sevgiyi anlatan şairlerin var. Mevlana’nın, Yunus’un, Pir Sultan Abdal’ın, Hacı Bektaş Velî’nin var. Özünde var olan bu hamuru yoğuracaksın her daim. Ve kıvama geleceksin. Bütün insanları bu maya ile seveceksin. Adamın birinin bir kavanoz reçeli varmış. Bir gün reçel yemek için kavanozu dışarı çıkarmış. Bakmış ki kavanozun içine bir karınca girmiş. Hemen gidip dolaptan toz şekeri çıkarmış ve eline bir kaşık alıp kavanozun başına gelmiş. Reçel daha da tatlı olsun ve kavanozun içindeki karınca yediği reçelden daha çok keyif alsın diye kavanozun içine bir kaşık şeker dökmüş. İşte onun adı SEVGİ’DİR. Yaratılan her şeye sevgiyle bakın. Bu bir karınca

dahi olsa. Âlemin özü sevgi üzerine inşa edilmiştir. Yunus misali sevin sevin, bu dünya hepimize yeter. “Benim bir karıncaya ulu bir nazarımdır.”

**“Topraktandır cümle beden
Nefsini öldür ölmeden
Böyle emretmiş yaradan
Sen kalemsin ben uç muyum”**

Sorumluk sahibi bir insan olacaksın. Vatanına, milletine ve insanlığa karşı sorumlu olduğunı unutmayacaksın. Sorumlu olacaksın sorumlu olmayacaksın! Bir harfin dahi manayı nasıl değiştirdiğini gör, bir noktanın dahi ihmale gelemeyeceğini bil. Dersine çalışacaksın, okuyup yazacaksın, dilini iyi bileceksin, dinini yaşayacaksın, tarihini unutmayacaksın, bugünü heba etmeyeceksin, yarınını ihmal etmeyeceksin. İnsanı iyi tanıyacaksın, dostluğun ve düşmanlığın erkekçe olmadığını göreceksin ama daha iyi daha mutlu ve daha güzel bir dünya için yüreğini ortaya koymaktan çekinmeyeceksin.

Ailene sırt çevirmeyeceksin. Anne-ni babanı ihmal etmeyeceksin. Bak sana ne anlatıyorum şimdi: Gecenin ilerleyen bir saatinde bir anne telefon açar yavrusuna... Gecenin üçünde. Ve yavrusu hırsla telefonu kaldırır, gecenin üçünde telefon mu olur diye! Bakar annesidir; “Hayırdır anne!” “Yok, oğlum yok bir şey, sesini duyayım diye aradım” der. “Bu saatte ses mi duyulur, telefon mu olur anne?” der oğlu ve ağzına geleni sayıp döker anne-

sine. Bir anne düşünün ki yavrusu tarafından azarlansın. “Bu saatte arayarak rahatsız mı ettim evladım? Yavrum rahatsız mı oldun?” der kadın usulca... “Evet” der çocuk “rahatsız oldum.” Anne sesini içten gelen bir duygu ritmiyle şöyle tamama erdirir: “Oğlum sende bundan 25 sene evvel bu saatlerde beni rahatsız etmiştin. Doğum günün kutlu olsun.” Anne hakkı ödenmez bunu kazı beynine. “Ben hayatta en çok babamı sevdim” diye başlayan şiir oku mutlaka. Arkamızda kaya gibi duran babanızı... Benim babam senin babanı döver diye böbürlendiğimiz babamızı... Canım annem ve babam demenin güzelliğini onlar yaşarken söyleyin.

“İncitme sen ahababını, incinmeye senden / Bu âlemi fanide zarafet budur işte” der kudemadan bir ses. Âlemin nüvesinde sevgi var, mayasında saygı var, hamurunda incelik var. Dolayısıyla beni âdemin de saygı sevgi ve incelik üçgeninde yoğurulmuş olması tabiidir. Son olarak şunu dilinden asla düşürme: Bir gün dünyaya ait büyük bir derdin olursa Rabbine dönüp “Benim büyük bir derdim var” deme, derdine dönüp “Benim büyük bir Rabbim var” de.

**“Tabiata Veysel âşık
Topraktan olduk kardaşık
Aynı yolcuyuz yoldaşık
Sen yolcusun ben bac mıyım”**

Unutma değeri olmayan değer görmez. Sen değerlisin. Ve sahip çıkacaksın seni değerli kılan her şeye herkese...